

4. *Бжди здравъ и точенъ въ всѣхъ наукъ, що-то учишь.*

Изучваніе-то на кой-да-е клонъ отъ наукъ-тѣ, часто ся сравнява съ покоряваніе-то на една земля; сравненіе-то е доста прилично. Ако съвършено побѣждавашъ *всѣко нѣщо*, що-то срѣщнешъ, тогава лесно ще минувашъ отъ една побѣда на друга; но ако на едно мѣсто оставишь една крѣпость не прѣвзета, на друго мѣсто единъ гарнизонъ, не побѣденъ, и на друго — нѣкои дружини не покѣтнати, тогава е явно, че скоро ще имашъ слѣдъ себе си голѣмъ войскъ, коя-то да тя гони, и то ще бѣдешъ принуденъ пакъ да ся біешъ за земля-тѣ, коя-то ужъ бѣше прѣвзелъ. Тѣй е и въ наукъ-тѣ. За това никога не прѣминувай въ уроци-тѣ си нито едно нѣщо, колко-то и маловажно да ти ся види то, безъ да разберешъ за него всичко, що-то е нужно, и може да ся знае.

Кой-то навикне да прѣминува една дума, или едно прѣдложеніе, или най-малко-то нѣщо въ математически въпроси безъ да разбере добръ всичко, що-то може и трѣбва да ся знае за това нѣщо, скоро ще ся познае, че той не е точенъ и здравъ ученикъ. Той не ще ся увѣрява напълно въ никой прѣдмѣтъ, нито ще има упованіе на себе си. Всичко що-то учи ще е тъмно и не извѣстно и на него самага, и на онѣзи, съ кои-то може да има случай да ся разговаря върхъ това. Онѣзи, кои-то учать само отгорѣ — отгорѣ, толко ся умѣртвяватъ и изгубватъ самоуваженіе-то си, що-то поне за свое-то си спокойствіе, да не говоримъ за друго, всѣкой ученикъ трѣбва да бѣде здравъ и точенъ въ всичко, що-то учи. Начало-